

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Germania) la
3 decembrie 2018 – Deutsche Umwelthilfe e.V./Freistaat Bayern**

(Cauza C-752/18)

(2019/C 54/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Deutsche Umwelthilfe e.V.

Pârât: Freistaat Bayern

Întrebările preliminare

Trebuie interpretate:

- 1) cerința înscrisă la articolul 4 alineatul (3) al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) potrivit căreia statele membre trebuie să adopte orice măsură pentru asigurarea îndeplinirii obligațiilor care decurg din tratate sau care rezultă din actele instituțiilor Uniunii,
- 2) principiul enunțat, printre altele, la articolul 197 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) privind punerea în aplicare efectivă a dreptului Uniunii de către statele membre,
- 3) dreptul garantat prin articolul 47 primul paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene la o cale de atac efectivă,
- 4) obligația statelor părți de asigurare a unor căi de atac efective în domeniul mediului care decurge din articolul 9 alineatul (4) prima teză din Convenția privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu (denumită în continuare „Convenția de la Aarhus”),
- 5) obligația statelor membre prevăzută la articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE privind asigurarea unei protecții jurisdicționale efective în domeniile reglementate de dreptul Uniunii

în sensul că o instanță germană poate – și este chiar obligată dacă este necesar – să dispună privarea de libertate în scopul constrângerii la executarea unei hotărâri judecătorești împotriva unor titulari ai unei funcții publice sau ai unei funcții de demnitate publică dintr-un land federal german pentru ca astfel să se asigure punerea în aplicare a obligației landului federal respectiv de actualizare a unui plan privind calitatea aerului în sensul articolului 23 din Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa (JO 2008, L 152, p. 1), cu un anumit conținut minim, dacă acest land federal a fost condamnat prin hotărâre definitivă să elaboreze o actualizare cu acest conținut minim și

- mai multe amenințări cu și impuneri de penalități cu titlu cominatoriu împotriva landului federal au rămas fără rezultat,
- amenințările cu și impunerile de penalități cu titlu cominatoriu nu au ca rezultat niciun efect coercitiv notabil nici atunci când acestea ar viza sume mai mari decât în trecut, întrucât, pentru landul împotriva căruia s-a pronunțat hotărârea definitivă, plata penalităților cu titlu cominatoriu nu determină pierderi financiare, ci are loc doar un transfer contabil al sumei stabilite de la o poziție bugetară din cadrul bugetului de stat către o altă poziție din cadrul bugetului de stat,
- landul federal condamnat prin hotărâre definitivă a afirmat în acest sens, atât în fața instanțelor, cât și în mod public – inclusiv prin cei mai înalți titulari ai unei funcții publice sau ai unei funcții de demnitate publică politici ai săi în fața Parlamentului –, că nu își va îndeplini obligațiile impuse pe cale judecătorească în legătură cu planificarea calității aerului,

- dreptul național prevede, în principiu, instituția privării de libertate în scopul constrângerii la executarea hotărârilor judecătorești, însă jurisprudența Curții Constituționale naționale se opune aplicării dispoziției relevante unei situații precum cea de față și
- pentru o situație precum cea de față, dreptul național nu dispune de mijloace de constrângere care să fie mai eficiente decât amenințările cu și impunerile de penalități cu titlu cominatoriu, dar mai puțin intruzive decât privarea de libertate în scopul constrângerii la executarea unei hotărâri judecătorești, iar recurgerea la astfel de mijloace de constrângere nu poate fi luată în considerare nici în principiu?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal d’instance d’Aulnay-Sous-Bois (Franța) la
3 decembrie 2018 – LC, MD/easyJet Airline Co. Ltd**

(Cauza C-756/18)

(2019/C 54/15)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal d’instance d’Aulnay-Sous-Bois

Părțile din procedura principală

Reclamanți: LC, MD

Pârâtă: easyJet Airline Co. Ltd

Întrebările preliminare

Articolul 3 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la imbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 ⁽¹⁾ (denumit în continuare „Regulamentul nr. 261/2004”) trebuie interpretat în sensul că, pentru a se prevala de dispozițiile regulamentului, pasagerii trebuie să dovedească prezența lor la înregistrare?

În caz afirmativ, articolul 3 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 se opune unui sistem de prezumție simplă potrivit căruia prezența pasagerului la înregistrare ar fi considerată îndeplinită atunci când acesta din urmă ar dispune de o rezervare acceptată și înregistrată de operatorul efectiv de transport aerian în sensul articolului 2 litera (g)?

⁽¹⁾ JO L 46, p. 1.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Rayonen sad Haskovo (Bulgaria) la 4 decembrie 2018 –
QH/Varhoven kasatsionen sad na Republika Balgariya (Curtea Supremă de Casație a Republicii
Bulgaria)**

(Cauza C-762/18)

(2019/C 54/16)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Rayonen sad Haskovo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: QH

Pârâtă: Varhoven kasatsionen sad na Republika Balgariya Sad (Curtea Supremă de Casație a Republicii Bulgaria)